

Bemærkninger til forslaget

Der er rundt omkring i landet almene boliger, hvor en stor andel af beboerne er flygtninge og indvandrere, og hvor der kun er få beboere med dansk baggrund. Der er derfor i disse boligområder ikke det ønskelige grundlag for den integration, der kan foregå, når folk med forskellig baggrund mødes i daglige situationer og om løsning af fælles opgaver. Flygtninge og indvandrere omfatter her både udlændinge og nydanskere.

Der er ofte de samme forholdsvis få bebyggelser, som mange socialt svage beboere med dansk baggrund samles i. Alt sammen udtryk for, at disse mennesker heller ikke har store muligheder for boligvalg.

Der er de senere år sket en indskrænkning i flygtninges og indvandreres muligheder for at få bolig. Den store arbejdsløshed og lave beskæftigelsesgrad hos etniske mindretal gør, at de, ligesom et stort antal personer med dansk baggrund, reelt kun har den almene bolig som valgmulighed. Den større marginalisering i samfundet har skabt et pres på de almene boliger. Samtidig er byggetempoet for almene boliger et af de laveste i mange år. I 1998 blev der bygget knap 4000 boliger, hvor det i 80'erne lå på ca. 10.000 pr. år. Presset øges også ved, at mange kommuner har solgt ud af de kommunalt ejede boligejendomme, der tidligere i meget stor udstrækning har tjent til løsning af boligsociale opgaver. F.eks. har Københavns Kommune i nogle år været i gang med at frasælge nogle af sine over 20.000 boliger.

Skal de boligsociale opgaver løses, er det derfor nødvendigt med et øget byggeri af almene boliger. Uden en øgning af antallet vil der ikke være boliger nok til både at løse de boligsociale opgaver og til de mange unge, ældre, enlige og børnefamilier, der foretrækker en almen bolig, eller som ikke har råd til at etablere sig i ejerbolig eller andelsbolig.

Det har hæmmet boligbyggeriet, at man har ændret finansieringen, så kommunerne ved starten skal betale 14 pct. af investeringen, mod tidligere 7 pct. Der er derfor brug for en finansiering, der i højere grad imødekommer kommunernes ønske om en mindre udgift i starten.

Det er et problem, at almene boliger indgår i det sorteperspil kommunerne imellem, som har udviklet sig omkring visse sociale klienter. Når almene boliger indgår i sortepersillet, er det, fordi almene boliger ofte giver en større andel af borgere med behov for offentlig støtte. Det er derfor nødvendigt at etablere regler, der kan begrænse dette sorteperspil. Der kunne f.eks. være krav om en bestemt andel almene boliger i alle kommuner, med minimumskrav og andel efter antal indbyggere og urbaniseringsgrad, suppleret med skrappe betalingsordninger, over for kommuner, der ikke opfylder deres kvote. SF har tidligere fremsat forslag herom, jf. B 67 Forslag til folketingsbeslutning om kommunal boligpolitik fra folketingsåret 1994-95. Se Folketingstidende 1994-95, Folketingets forhandlinger side 3302 og side 3960, tillæg A side 2171. Den høje procentdel af indvandrer- og flygtningefamilier i visse bebyggelser har således også sit udspring i den ovenfor nævnte skæve fordeling af almene boliger kommunerne imellem. Hertil kommer den generelle mangel på almene boliger samt det forhold, at boligafdelingerne med mange indvandrere generelt er de samme, som får en høj andel af indfødte danskere på overførselsindkomster. Det er generelt de i forvejen mindst attraktive boligafdelinger, disse grupper bliver henvist til. Der eksisterer således mange almene afdelinger – et stort flertal – der kun har meget få indvandrere/flygtninge.

Samlet udgør flygtninge/indvandrere 13 pct. af beboerne i alle almene boliger. Det er således udtryk for en meget skæv fordeling, når indvandrere/flygtninge udgør langt over halvdelen af beboerne i visse bebyggelser. Indvandrere/flygtninge udgør f.eks. kun 7 pct. af beboerne i de ældre almene afdelinger fra før 1968, mens de udgør 20 pct. af beboerne i bebyggelser fra 1968-1980.

Der er på den baggrund brug for at få redegjort for de mekanismer, der skaber den skæve fordeling inden for den almene sektor og for tiltag, der kan medføre, at indvandrere/flygtninge får reel adgang til alle almene afdelingers boliger. Dette vedrører bl.a. de generelle ventelisteregler, der p.t. forbeholder attraktive be-